

2 we V 316
Ehlias Capreolus brixianus Joāni Taberio. S.

Nisi vana sit Pythagoræ palingenesia, Maronē nobis alter hec
etas rediuiuū produxit, Baptistā hūnc Mantuanū, qui strute
poetica synchronos oēs, ex antiquis etiā plures, a se lōge reliquit. Cete-
rū vetustatis reuerētia, opex multitudie, elegātiaq; Virgilius sit extra a
leā oīm, quasi pōtifer maxim? Ille tñ res humanas hic noster diuinas
cecinit, nullo p̄sertim inuitatus meccenate, sui tantū ipsi?, nō alien? in-
uitator. In calamitatib? q̄s grauis z magnific? In gemia p̄thenice nes-
mo nō putet secreta illū colloquia, quasi Numam, aut Mosē potius
alter, cēlitus habuisse. Idem disciplinaz oīm scientissim? vite seuerita-
temozq; sanctimōia, vniuersę religiōis carmelitane rector patrū decre-
to p̄stitutus ē. Dō s. l. Sylla apicem felicitatis suę Metellipij am-
iciā reputauit, quāto nos Taberi amatissime, iustius inuicem gratula-
ri possumus, tāti hoīs p̄cipuā beniuolentiā p̄secuti. Qua nihil equidem
gratius p̄ciosiusq; in rebus nr̄is duxerim. Scis tu quoties nos impēdē-
tium belloz tempestatē p̄querētis, qua v̄boz serenitate p̄sens p̄firmarit.
O magnū amicitie numē. Excogitanit homo diuinus, quo pacto etiā
p̄solaretur absentes Petrus neuolarius dignissimus tali p̄ceptore disci-
pulus, Inter carmelitas theologus p̄conator, eloquētia, morib? doctri-
naq; admirabilis, aureū illius de patiētia libellū ad nos Brixia nuper
attulit, oīs molestie p̄sentaneū medicamentum: quem quū legimus hoc
Virgilianū fortiter exhibemus. Quo fata trahūt, retrahūtq; sequamur.
Quicquid erit supanda oīs fortuna ferendo est. Te ergo Taberi suauissi-
me, qui degis in musaz p̄tubernio, natura z arte ad ea que humanitatē
exornāt, accōmodatioz opus ipsum, etiā si sub inuito forte aurore, publi-
co tñ viui exponendū cures, obsecro. Rem Gaspari quoq; brunello op̄-
tatissimā, qui vt est acri in politicis ingenio, grauissimo p̄silio, litteratu-
ra nō mediocri, ita eruditissimū quenq; fouet, Baptistāq; in primis, vt
diuū fauorabiliter obseruat. Omniumq; deniq; amicorū dēsidērio: imo stu-
diosis oīb? satisfeceris. Spero em̄ per hoc audebūt ad in-gruentis for-
tune nunq; p̄petuo bonę iniurias, Horatio libēter p̄cinere: Quo circa
viuite fortes, fortiaq; aduersis opponite pectora reb? Vale. Brixie. iij.
Nonas Decembres. M. cccc. xvij.

